

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 305.

Tredie Session.

90de Møde.

Onsdagen den 3die Marts.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Vi have fremdeles foreslaaet en lille Ændring i § 4, 3die Passus, hvor det er bestemt, at, dersom en Reserveofficer ønsker at entlediges, da meddeles der ham Afsted inden en Maanedes Forløb, hvis Krig ikke imidlertid udbryder. Vi have troet, at det, efter de Bestemmelser, som ellers gjælde om lignende Forhold, var mere correct at forandre det til „at Armeen ikke imidlertid befales sat paa Krigsfod“.

Vi have endelig meent, at der til 2den Klasse i § 6 — dem, der skulle have en Maanedes Gage for hvert Aars Tjeneste — ogsaa kunde henføres Regnskabsførere ved Troppesdelinger. Det er vistnok antageligt, at enkelte af de til denne Klasse hørende Personer ikke kunne gjøre Krav paa en saadan Begunstigelse, men der er blandt dem igjen Andre, som ganske sikkert have fuldstændig Adkomst til en saadan Gavn. Da Antallet ikke er betydeligt, og vi ikke have troet det muligt at gjøre nogen Distinction imellem dem, have vi foreslaaet, at de Alle skulle have den omtalte Gratification, idet vi have meent, at det ved et saa ringe Antal var bedre, at Enkelte fik for Meget, end at Nogle fik for Lidet.

Krigsministeren: Min Hensigt med det Ændringsforslag, som jeg har stillet, er, saaledes som det efter min Formening maa fremgaa af hvad jeg har sagt, at holde det Spørgsmaal, hvorvidt der kan tilkomme Reserveofficererne Pension ved deres Afstedigelse eller ikke, aabent. Der er udenfor denne Forsamling udtalt Meninger, som synes at tyde paa, at man anseer Reserveofficererne beretti-

gede til at faae Pension isølge en særlig Lov, og Ministeriet ønsker derfor at holde denne Sag aaben, saaledes, at det bliver Ministeriet tilladt at fremkomme med et særligt Lovforslag, hvorved det i Almindelighed bestemmes, om der paa Grund af en længere Tjenestetid kan tilkomme enkelte af dem Pension, eller om de blot skulle have en Godtgjørelse, saaledes som Ændringsforslaget antyder. Da jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag til § 1, har jeg ikke omtalt en Omstændighed, som det dog maaffee kunde interessere Forsamlingen at kjende. Der er, hvilket, som jeg troer, ogsaa fremgaaer af de tidligere Forhandlinger, omtrent 80 Officerer, som kunne henføres under Værnepligtsloven; af disse 80 er der 39, som frivilligt ere indtraadte, inden Værnepligtsloven emanerede; og som altsaa ikke dengang kunde ane, at de i Fremtiden vilde blive værnepligtige. Der er fremdeles omtrent en halv Sænes — jeg erindrer ikke saa nøie Tallet — som ere indtraadte i Tjenesten forinden deres Udskrivningsalder. Begge disse Kategorier maae altsaa efter min Formening ansees for ligesaa frivilligt at være indtraadte som de, der ikke ere indbefattede under den senere emanerede Værnepligtslov; Antallet paa dem, som altsaa ikke strengt taget kunne kaldes Frivillige, men som henhøre under Værnepligtsloven, om man vil, reducerer sig altsaa til omtrent 30 Personer.

Tscherning: Uagtet § 1 slet ikke ligger for til Behandling (Hør!), saa — da den er bleven berørt to Gange — haaber jeg, at den høitærede Formand ogsaa vil indrømme mig Ret til at omtale den med et Par Ord. Den ærede Krigsminister tager i en væsentlig Grad feil, naar han troer, at der her i Landet har kunnet findes et eneste Menneffe, som har kunnet være sikker paa, at Værnepligt i Krigstid